

[Jens Møller.]

står. Der må det for lejerne dreje sig om, ikke hvad huslejen er, ikke hvad varmebidraget er, men hvad de to ting tilsammen er, for det er deres reelle boligudgift. Hvis der bliver foretaget en isolering af sådan et hus, betyder det, at lejerne går lidt op, men varmebidraget ned, og så må man overveje, om varmebidraget går mere ned, end huslejen går op. I de tilfælde, hvor man kommer til det resultat, at det vil ske, og husejeren måske alligevel ikke vil være med til det af en eller anden grund, kan der opstå problemer, og så er det måske nok rigtigt, at lejerne bør have en mulighed for eventuelt gennem deres organisation at påtale noget sådant og få en vis indflydelse på det. Vi vil gerne se på i udvalget, om der kan findes en mulighed her, men det er kun i ret få tilfælde, der vil blive brug for det. Jeg tror, at langt de fleste husejere er interesseret i, at deres lejere har så gode forhold som muligt, særlig når det ikke koster dem selv noget.

Knud Jespersen (DKP):

Det kan nok ikke undre nogen, at vi ser med overordentlig stor sympati på de forslag, der foreligger her. Det er jo forslag, der på mange måder tilsigter at skære toppen af den byrde, der bliver resultatet af den prisflåning, der fulgte i kølvandet af de store oliemonopolers angreb.

Lovforslaget tilsigter at ophæve den sidste opkrævning af den lejeforhøjelse, der er resultatet af det boligforlig i 1966, som vi aldrig burde have haft, og som har virket overordentlig skadeligt. Vi er tilhængere af, at man ikke opkræver denne sidste rate, og det passer meget nøje til det forslag, vi tidligere har fremsat i tinget om, at man skulle indføre huslejestop for alle lejligheder, også dem, der ikke er omfattet af de såkaldte lovbundne forhøjelser. I så henseende har vi lagt øre til, hvad Lejernes Landsorganisation har udtrykt, og derfor vil vi anbefale, at man vedtager disse forslag som en begyndelse til at indføre en boligpolitik, der er social i sin karakter, og som varetager menneskenes interesser gennem at sikre dem en god og en tidssvarende bolig.

Hvad angår varmeisoleringen, kunne der være grundlag for at sige en hel masse, for netop under det, man kalder energikrisen, har man gjort, hvad man kunne for at

spænde ben for en fornuftig isolering, og det i sig selv er jo både et paradoks og en ulogisk og forkert handling. Også ud fra dette er vi indstillet på, at mulighederne for at få lån til forbedring af isoleringen bør øges.

Det er sagt i debatten bl. a. af hr. Bendix, at meget af dette skulle henvises til den boligdebat af mere generel art, der måtte komme. Man kan selvfølgelig godt betragte det her som en slags småtingsafdeling, men også de mindre ting kan have væsentlig betydning, og det er faktisk nu, man er nødsaget til at vise, at man ikke alene har en god vilje, men også noget at have den i. Jeg forstår, at de konservative i denne sag som i andre nok kan give lidt læbebekendelser om, hvordan man skal have det, men alligevel ikke rigtig vil gøre noget ved det.

Som sagt, ud fra disse principielle betragtninger anbefaler vi tinget, at man tager disse første skridt, og det vil være en passende indledning til en fornuftig boligdebat, der virkelig sætter generelle løsninger både i den øjeblikkelige situation og med perspektiv i på dagsordenen.

Mølgaard (DR):

Jeg skal tilslutte mig de mange indlæg, der har slået til lyd for, at man ikke kan betragte disse forslag helt isoleret. Man må se dem i relation til energiproblemerne og til boligpolitikens store problemer i det hele taget. Apropos det sidste: vi har oplevet et gammelt boligforlig, der lakker mod enden nu, et forlig, der var forkert hele vejen igennem, og som aldrig har haft retsforbundets sympati. Det fremhæves fra visse forligspartiets side årgang 1966, at forudsætningerne for boligforliget, sådan som forligspartierne stillede dem op i 1966, er indfriet. Det rører os ikke spor. Vi synes, uanset de forudsætninger, man stillede op dengang fra den side, at det er helt urimelige virkninger — hvilket vi også forudså i 1966 — dette boligforlig har haft vejen igennem. Nu befinder vi os i den halvtolvte time, og man foreslår nu, at bremserne skal slås i. Vi har en vis portion sympati for at standse den sidste ottendedel af galskaben, men dog forekommer det os lidet konstruktivt at kaste sig ud i dette problem med enorm energi netop nu. Vi synes, at det måske var nok så konstruktivt at koncentrere kræfterne om de store problemer og ikke brøkdelsproblemerne.